

Cauza C-743/23**Rezumatul cererii de decizie preliminară întocmit în temeiul articolului 98 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție****Data depunerii:**

4 decembrie 2023

Instanța de trimitere:

Landessozialgericht für das Saarland (Tribunalul Superior de Contencios Social al landului Saarland, Germania)

Data deciziei de trimitere:

15 noiembrie 2023

Reclamant și intimat:

A

Pârâtă și apelantă:

GKV-Spitzenverband

Obiectul procedurii principale

Asigurare obligatorie de sănătate – Determinarea legislației aplicabile – Desfășurarea unei activități în unul sau mai multe state membre – Luarea în considerare a activității desfășurate în țări terțe

Obiectul și temeiul juridic al cererii de decizie preliminară

Articolul 267 TFUE

Întrebările preliminare

1) Articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul nr. 883/2004 coroborat cu articolul 14 alineatul (8) din Regulamentul nr. 987/2009 trebuie interpretat în sensul că la examinarea aspectului dacă o parte semnificativă a activității este desfășurată într-un stat membru trebuie să se țină seama de toate activitățile lucrătorului, inclusiv de activitatea desfășurată într-o țară terță?

2) Sau articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul nr. 883/2004 coroborat cu articolul 14 alineatul (8) din Regulamentul nr. 987/2009 trebuie interpretat în sensul că la examinarea aspectului dacă o parte semnificativă a activității este desfășurată într-un stat membru trebuie să se țină seama numai de activitățile pe care lucrătorul le desfășoară în statele membre?

Dispoziții de drept al Uniunii invocate

Acordul dintre Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, privind libera circulație a persoanelor (denumit în continuare „Acordul privind libera circulație”): articolul 8, precum și articolul 1 din anexa II.

Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (denumit în continuare „Regulamentul nr. 883/2004”): articolul 13

Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (denumit în continuare „Regulamentul nr. 987/2009”): articolele 14 și 16

Dispoziții naționale invocate

Gesetz zur Koordinierung der Systeme der sozialen Sicherheit in Europa (Legea privind coordonarea sistemelor de securitate socială din Europa): articolul 2

Sozialgesetzbuch Fünftes Buch – Gesetzliche Krankenversicherung (Codul securității sociale, cartea V – Asigurarea obligatorie de sănătate): articolul 219a

Prezentare pe scurt a situației de fapt și a procedurii principale

- 1 Litigiul dintre părți poartă asupra chestiunii dacă în perioada 1 decembrie 2015-30 noiembrie 2020 reclamantul avea obligația de a încheia o asigurare de sănătate în Germania sau în Elveția.
- 2 Reclamantul, care locuiește în Germania, a desfășurat o activitate salariată în Elveția în perioada 1 decembrie 2015-31 decembrie 2020. El a fost încadrat în muncă de către angajatorul său ca export manager și avea misiunea de a căuta clienți la fața locului, de a oferi consultanță și de a organiza cursuri de instruire, seminare și degustări. Clienții se aflau în cea mai mare parte în țări din afara Uniunii Europene. În Elveția și Germania lucra de obicei câte 10,5 zile pe trimestru. În privința activității desfășurate în Germania, reclamantul lucra de acasă, la locul său de reședință. Reclamantul primea remunerația lunară în mod nedivizat, fără a se realiza o defalcare proporțională în funcție de locul de desfășurare a activității.

- 3 La 19 noiembrie 2015 s-a adresat pârâtei căreia i-a învederat că este încadrat în muncă în Elveția și că își desfășoară în Germania mai puțin de 25 % din activitate.
- 4 La 1 decembrie 2015, reclamantul a încheiat în Elveția o asigurare de sănătate. Prin scrisoarea din 22 februarie 2016, Oficiul pentru contribuții sociale din cantonul Basel-Oraș a comunicat că a primit dovada asigurării de sănătate și că ia cunoștință de faptul că reclamantul a încheiat în Elveția asigurarea obligatorie potrivit Krankenversicherungsgesetz (Legea privind asigurările de sănătate, denumită în continuare „KVG”) în temeiul acordului bilateral (Primă de asigurare UE/AELS pentru Germania).
- 5 Prin decizia din 18 august 2016, pârâta a constatat în temeiul articolului 13 din Regulament nr. 883/2004 că raportul de muncă în discuție a fost guvernat în perioada 1 decembrie 2015-30 noiembrie 2020 de legislația germană de securitate socială și a emis un certificat A1 corespunzător. Ea a arătat că reclamantul desfășoară în mod obișnuit activitatea în două sau mai multe state membre. El desfășoară în statul său de reședință, Germania, mai mult decât o parte semnificativă a activității sale, astfel încât este aplicabilă legislația germană de securitatea socială.
- 6 Contestația formulată de reclamant împotriva acestei decizii a fost respinsă de pârâtă prin decizia de soluționare a contestației din 18 decembrie 2020. Ea a reținut că în situația de fapt din speță sunt incidente dispozițiile Regulamentului nr. 883/2004 și ale Regulamentului nr. 987/2009. Întrucât aceste regulamente se aplică exclusiv *ratione loci*, sunt relevante numai activitățile din țările care intră în acest domeniu de aplicare. Or, în speță trebuie să se țină seama numai de timpul în care reclamantul și-a desfășurat activitatea în Germania și Elveția. În acest context, reclamantul desfășoară o parte semnificativă a activității sale în statul de reședință.
- 7 Împotriva acestei decizii, reclamantul a formulat acțiune la 28 decembrie 2020.

Argumentele esențiale ale părților din procedura principală

- 8 Reclamantul a arătat că și-a desfășurat activitate salariată în Elveția în perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2015 și 31 decembrie 2020 inclusiv. Pentru determinarea părții semnificative a timpul de lucru nu trebuie să fie avute în vedere numai perioadele de lucru din Germania și Elveția, ci, dimpotrivă, întreaga sa activitate salariată, așadar, și activitățile desfășurate în țări terțe. De asemenea, nu s-a demonstrat că pârâta a informat în mod corespunzător instituția din Elveția în conformitate cu articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul nr. 987/2009, astfel încât decizia atacată nu poate produce efecte obligatorii. În plus, el fost înregistrat la autoritățile de securitate socială ca angajat cu asigurare socială obligatorie pe întreaga durată a activității sale din Elveția. Oficiul pentru contribuții sociale din cantonul Basel-Oraș a constatat în cazul său că are obligația de a se afilia la asigurările de sănătate din Elveția în calitate de lucrător transfrontalier [decizia din 22 februarie 2016 care potrivit articolului 5 alineatul (1) din Regulamentul nr.

987/2009 este opozabilă și pârâtei]. Totodată, pârâta nu s-a asigurat în niciun mod că instituția germană de asigurări sociale va pune în aplicare decizia din 18 august 2016. În plus, pârâta nu a depus niciun efort pentru a finaliza într-un termen rezonabil procedura contestației. Dimpotrivă, aceasta a fost lăsată în nelucrare timp de patru ani. Având în vedere acest comportament al pârâtei, reclamantul avea motive să considere că pârâta nu își va menține decizia inițială.

- 9 Pârâta a arătat că în calitate de instituție din statul de reședință al reclamantului a fost competentă să adopte decizia, ținând seama de articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul nr. 987/2009 coroborat cu articolul 219a din SGB V. De asemenea, ea a informat atât instituția elvețiană, cât și intervenientul despre decizia sa din 18 august 2016.
- 10 La cererea tribunalului de contencios social, Oficiul federal pentru asigurări sociale din Berna a comunicat că decizia pârâtei din 18 august 2016 nu a fost redirecționată către instituția elvețiană competentă (Fondul de compensare Basel-Oraș). Acesta a mai menționat că este de acord cu determinarea de către pârâtă a legislației aplicabile. Ea se referă la o perioadă trecută, iar certificatul A1 poate fi emis și pentru o perioadă din trecut. În plus, certificatul A1 are numai o valoare declarativă. Dacă nu există un certificat, statutul de asigurare socială relevant se determină pe baza principiilor generale ale Regulamentului nr. 883/2004. Dat fiind că Elveția are acum cunoștința de determinarea de către pârâtă a legislației aplicabile și că este de acord cu aceasta, împrejurarea că determinarea din 2016 nu a fost înregistrată corect în Elveția nu mai are nicio relevanță. Fondul de compensare din Basel-Oraș a emis deja pentru reclamant – fără a cunoaște situația de fapt din speță și decizia pârâtei – un certificat A1 pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2019 și 31 decembrie 2020, care face dovada aplicării legislației elvețiene de securitate socială. Dacă se va dovedi însă că este aplicabil dreptul german, certificatele elvețiene trebuie anulate, iar contribuțiile, restituite angajatorului elvețian. Pentru perioadele cuprinse între 1 decembrie 2015-31 decembrie 2018, precum și începând din 1 ianuarie 2021 nu a mai fost transmis la Fondul de compensare niciun certificat A1 și nu au fost solicitate detașări prin intermediul angajatorului elvețian.
- 11 Prin hotărârea din 4 august 2022, Sozialgericht Saarland (Tribunalul de contencios social din landul Saarland) a anulat decizia din 18 august 2016 și a obligat pârâta să determine că pentru activitatea salariată pe care reclamantul a desfășurat-o la intervenient în perioada 1 decembrie 2015-31 decembrie 2020 sunt aplicabile dispozițiile de drept elvețian în conformitate cu articolul 13 din Regulamentul nr. 883/2004 coroborat cu articolul 16 din Regulamentul nr. 987/2009.
- 12 În motivare, el a reținut în esență că aplicarea dreptului elvețian rezultă din articolul 13 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 883/2004, așadar, din reglementarea statului membru în care își are sediul (în speță, Elveția) întreprinderea la care este angajat reclamantul, întrucât reclamantul nu desfășoară o parte semnificativă a activităților sale în statul de reședință (în speță, Germania). Dacă din aproximativ 65 de zile de activitate dintr-un trimestru numai 10,5 (circa

1/6) au fost lucrate în Germania, această parte nu mai poate fi considerată semnificativă în sensul articolului 13 alineatul (1) din Regulamentul nr. 883/2004 și al articolului 14 alineatul (8) din Regulamentul nr. 987/2009.

- 13 Dacă se are în vedere opinia pârâtei, conform căreia pentru încadrarea juridică se ține seama numai de părțile din activitatea desfășurată în Elveția și Germania, atunci decizia în conformitate cu articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul nr. 987/2009 poate fi adoptată numai în privința activității desfășurate în aceste țări. Acest lucru nici nu rezultă din textul articolului 13 alineatele (1) și (3) din Regulamentul nr. 883/2004 și articolului 14 alineatul (8) din Regulamentul nr. 987/2009 și nici nu corespunde sensului și finalității acestuia, și anume de a ține seama de (o) activitate salariată pentru determinarea legislației aplicabile. Modul în care pârâta interpretează dispoziția ar determina scindarea în mod nefiresc a unei situații de fapt unitare de viață, în speță a raportului de muncă. Sensul relevant în speță a fost confirmat deja de Curtea de Justiție a Uniunii Europene (denumită în continuare „Curtea”) în Hotărârea din 19 mai 2022, Ryanair (C- 33/21, EU:C:2022:402). Potrivit obligației impuse prin hotărâre, competența de a determina legislația aplicabilă revine pârâtei.
- 14 La 6 septembrie 2022 pârâta a formulat apel împotriva hotărârii judecătorești care i-a fost comunicată la 9 august 2022.
- 15 În motivarea apelului, a arătat că dispozițiile regulamentului și astfel consecința juridică a determinării [legislației aplicabile] privesc exclusiv activitățile care intră în domeniul de aplicare al regulamentelor. Dacă legiuitorul european ar fi avut intenția de a lua în considerare activitățile din țări terțe în cadrul examinării articolului 13 din Regulamentul nr. 883/2004, ar fi consacrat dispoziții care să acopere și celelalte situații reglementate la articolul 13 din Regulamentul nr. 883/2004.
- 16 Hotărârea din 19 mai 2022, Ryanair (C- 33/21, EU:C:2022:402) privește situația specială a personalului navigant. În niciun loc din această hotărâre nu se menționează că persoanele în cauză și-au desfășurat activitatea într-o țară în care nu se aplică regulamentul. Hotărârea nu este, așadar, concludentă pentru lămurirea acestei chestiuni. În alte două hotărâri (C-631/17, EU:C:2019:381 și C-372/20, EU:C:2021:962) se precizează nu există încă nicio opinie unitară a Curții cu privire la această chestiune și că jurisprudența actuală este contradictorie.
- 17 În plus, – pentru situația în care pârâta ar determina că se aplică legislația elvețiană de securitate socială în temeiul unei hotărâri prin care este obligată să facă acest lucru –, chiar dacă pârâta este competentă să determine dreptul aplicabil în cazul în care statul de reședință este Germania, ea nu are competența de a emite certificatul A1 (în cazul aplicării dreptului elvețian). Procedura în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul nr. 987/2009 prevede că instituția elvețiană competentă este informată despre determinarea [legislației aplicabile] și emite apoi certificatul A1. Inițial, determinarea este cu titlu provizoriu, iar instituția elvețiană competentă are în acest caz dreptul de a o contesta în termen de două

luni. Instituția elvețiană competentă nu este ținută de hotărârea unei instanțe germane, întrucât aceasta nu produce efecte în afara teritoriului Germaniei. După cum am precizat deja, instituția elvețiană competentă este de acord cu opinia pârâtei și consideră că nu este posibil să se țină seama de timpul de lucru în afara domeniului de aplicare al Regulamentului nr. 883/2004. Prin urmare, este necesar să se pornească de la premisa că instituția elvețiană se va prevala de posibilitatea de a formula contestație.

- 18 Pârâta solicită anularea hotărârii din 4 august 2022 a Sozialgericht Saarland (Tribunalul de contencios social din landul Saarland) și respingerea acțiunii.
- 19 Reclamantul și intervenientul solicită respingerea apelului. Ei susțin decizia atacată.

Prezentare pe scurt a motivelor trimiterii preliminare

- 20 De interpretarea corespunzătoare a articolului 13 din Regulamentul nr. 883/2004 și a articolului 14 din Regulamentul nr. 987/2009 depinde aspectul dacă în perioada 1 decembrie 2015-30 noiembrie 2020 reclamantul avea obligația de asigurare de sănătate. Determinarea dreptului aplicabil în cazurile în care activitatea profesională se desfășoară în mod obișnuit în mai multe state membre are ca temei articolul 13 din Regulamentul nr. 883/2004, a cărui punere în aplicare este reglementată la articolul 16 din Regulamentul nr. 987/2009.
- 21 Articolul 16 alineatul (1) din Regulamentul nr. 987/2009 este relevant întrucât reclamantul a desfășurat o activitate în două state membre, respectiv în Germania și Elveția. Menționând expres, în secțiunea A din anexa II, în diferitele versiuni ale acesteia, Regulamentele nr. 1408/71 și nr. 883/2004, Acordul privind libera circulație extinde, prin urmare, domeniul de aplicare al acestor regulamente la Confederația Elvețiană, astfel încât Confederația Elvețiană nu trebuie considerată stat terț, ci un stat membru în vederea soluționării prezentei cauze (Hotărârea Curții din 15 septembrie 2022, C-58/21, EU:C:2022:691, punctul 38).
- 22 Autoritatea competentă din Germania în sensul articolului 16 alineatul (1) din Regulamentul nr. 987/2009 este Bundesministerium für Arbeit und Soziales (Ministerul Federal al Muncii și Afacerilor Sociale). Acesta a desemnat pârâta, GKV-Spitzenverband, DVKA (Confederația Caselor de Asigurări de Sănătate), ca fiind instituția competentă pentru determinarea dreptului aplicabil în conformitate cu articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul nr. 987/2009 în cazurile exercitării în mod obișnuit a activității profesionale în mai multe state membre, atunci când persoana în cauză are, precum în speță, locul de reședință în Germania. Decizia este dovedită prin emiterea certificatului A1.
- 23 Potrivit articolului 16 alineatul (2) prima și a doua teză din Regulamentul nr. 987/2009, pârâta trebuie să determine fără întârziere, cu titlu provizoriu, ținând seama de articolul 13 din Regulamentul nr. 883/2004 și de articolul 14 din Regulamentul nr. 987/2009, care este legislația aplicabilă reclamantului.

- 24 În ceea ce privește articolul 14 alineatul (8) din Regulamentul nr. 987/2009, din remunerație nu se poate deduce că reclamantul a desfășurat în Germania o parte semnificativă a activității sale. El și-a primit remunerația lunară în mod nedivizat, fără a se realiza o defalcare proporțională în funcție de locul de desfășurare a activității.
- 25 O importanță deosebită revine astfel timpului de lucru. Din aproximativ 65 de zile de lucru din trimestru, reclamantul a lucrat 10,5 zile (circa 16 %) în Germania, alte 10,5 zile (circa 16 %) în Elveția, iar restul zilelor a lucrat în țări terțe.
- 26 Dacă trebuie să se țină seama de timpul total de lucru al reclamantului, inclusiv de activitatea pe care a desfășurat-o în țări terțe, instanța de trimitere va respinge apelul pârâtei. În acest caz, partea din activitatea desfășurată în Germania ar fi mai mică de 25 % și nu ar constitui astfel o parte semnificativă a activității. Acest lucru ar însemna că se aplică dreptul elvețian. Reclamantul ar putea de asemenea solicita în acest caz ca pârâta să determine aplicabilitatea dreptului elvețian. Acest lucru rezultă din articolul 16 alineatul (2) prima teză din Regulamentul nr. 987/2009.
- 27 Dacă ar trebui să se țină seama de timpul de lucru al reclamantului aferent activității sale din Germania și Elveția, dar nu și de cel aferent activității desfășurate în țări terțe, instanța de trimitere ar admite apelul pârâtei și ar anula hotărârea tribunalului de contencios social. În acest caz, partea din activitate desfășurată în Germania ar fi de 50 % și ar constitui astfel o parte semnificativă a activității. Consecința ar fi că s-ar aplica dreptul german.
- 28 Din câte se poate constata, Curtea nu s-a pronunțat încă în mod clar cu privire la chestiunea dacă pentru stabilirea aspectului dacă o parte semnificativă a activității se desfășoară într-un stat membru trebuie să se țină seama de întreaga activitate, inclusiv de activitatea desfășurată în țări terțe.
- 29 În Hotărârea din 19 mai 2022, Ryanair (C- 33/21, EU:C:2022:402) a fost vorba despre problema privind stabilirea în conformitate cu dispozițiile relevante ale Regulamentului nr. 1408/71 și ale Regulamentului nr. 883/2004 în ambele versiuni, a legislației de securitate socială aplicabilă personalului navigant al unei companii aeriene stabilite într-un stat membru (Irlanda), care nu este acoperit de certificatele E101, care lucrează timp de 45 de minute pe zi într-un local destinat primirii echipajului, denumit „crew room”, de care compania aeriană menționată dispune pe teritoriul unui alt stat membru în care are reședința acest personal navigant, și care, în restul timpului de lucru, se află la bordul aeronavelor respectivei companii aeriene.
- 30 Din această hotărâre nu se poate deduce dacă în cadrul articolului 13 alineatul (1) din Regulamentul nr. 883/2004 trebuie să se țină seama și de activitățile desfășurate într-o țară terță. Instanța de trimitere consideră, contrar tribunalului de contencios social, că nu se poate prezuma că pentru Curte nu a fost în mod vădit important pentru stabilirea părții semnificative a activității în statul membru de

reședință (concret, Italia) care sunt celelalte țări în care se aplică regulamentul sau țări terțe în care lucrătorul și-a mai desfășurat activitatea, întrucât, în caz contrar, hotărârea ar fi conținut considerații exprese în această privință. Hotărârea nu cuprinde nicio considerație privind aspectul dacă lucrătorii în cauză și-au desfășurat într-adevăr activitatea în țări terțe. În aceste condiții de fapt, Curtea a considerat că nu este cazul să examineze chestiunea în discuție în speță.

- 31 În Hotărârea din 8 mai 2019, Inspecteur van de Belastingdienst (C- 631/17, EU:C:2019:381) Curtea a statuat că, chiar dacă, în speță, activitățile s-au desfășurat în afara teritoriului Uniunii, raportul de muncă păstrează o legătură suficient de strânsă cu acest teritoriu, întrucât, în perioada în cauză, lucrătorul și-a păstrat reședința în Letonia, iar angajatorul său era situat în Țările de Jos. De aici rezultă pentru prezenta procedură că împrejurarea că reclamantul nu și-a desfășurat activitatea numai în Germania și în Elveția, ci și în țări terțe, nu exclude legătura suficient de strânsă între raportul de muncă al reclamantului și teritoriul Uniunii. Părțile nu au pus în discuție acest aspect. Independent de acest lucru, Curtea arată că normele speciale ale articolelor 12-16 din Regulamentul nr. 883/2004 și astfel, în special, articolul 13 alineatul (1) din acesta, nu sunt relevante. Din această hotărâre nu se poate deduce, așadar, dacă în cadrul articolului 13 alineatul (1) din Regulamentul nr. 883/2004 trebuie să se țină seama și de activitățile desfășurate într-o țară terță.
- 32 Clarificarea problemei în discuție în speță nu rezultă nici din Hotărârea din 25 noiembrie 2021, Finanzamt Österreich (Prestații familiale pentru lucrătorii umanitari) (C- 372/20, EU:C:2021:962), menționată de pârâtă. Reclamanta din respectiva procedură principală și copiii săi erau resortisanți germani cu domiciliul înregistrat în Germania; soțul său și tatăl copiilor era resortisant brazilian și nu a avut niciodată vreun domiciliu înregistrat în Germania. Reclamanta încheiase un contract de muncă cu o organizație neguvernamentală austriacă. În temeiul acestui contract, locul de afectare a reclamantei se afla la Viena (Austria), iar membrii familiei sale, precum și ea însăși erau supuși regimului de securitate socială al Wiener Gebietskrankenkasse (Casa de Asigurări de Sănătate locală din Viena, Austria). După ce a urmat un curs de pregătire la Viena, reclamanta din litigiul principal a început o misiune în Uganda.
- 33 Curtea a statuat mai întâi că simpla împrejurare că activitatea unui lucrător se desfășoară în afara teritoriului Uniunii nu este suficientă pentru a înlătura aplicarea normelor Uniunii, în special Regulamentul nr. 883/2004, în cazul în care raportul de muncă păstrează o legătură suficient de strânsă cu acest teritoriu. Curtea a constatat că a existat o legătură suficient de strânsă între raportul de muncă în discuție în litigiul principal și teritoriul Uniunii, în special cu teritoriul austriac (angajatorul era stabilit în Austria). Lucrătoarea a efectuat acolo o perioadă de formare înaintea misiunii sale într-o țară terță, precum și o perioadă de reintegrare după respectiva misiune. Contractul de muncă a fost încheiat în conformitate cu dreptul austriac, reclamanta din litigiul principal era afiliată la regimul de securitate socială austriac și își efectua misiunile în cadrul ajutorului pentru dezvoltare furnizat de Republica Austria. Curtea a interpretat articolul 11

alineatul (3) litera (a) din Regulamentul nr. 883/2004 în sensul că desemnează legislația statului membru al angajatorului său, mai exact legislația austriacă, ca fiind singura căreia această reclamantă trebuie să i se supună, fără a fi nevoie să se recurgă la norma subsidiară prevăzută la litera (e) a acestui alineat (3). Norma specială a articolului 13 alineatul (1) din Regulamentul nr. 883/2004 nu a avut nicio importanță pentru soluția în cauză.

- 34 Pentru motivele prezentate mai sus, în opinia instanței de trimitere, interpretarea articolului 13 alineatul (1) din Regulamentul nr. 883/2004 coroborat cu articolul 14 alineatul (8) din Regulamentul nr. 987/2009 nu este neîndoielnică în ceea ce privește chestiunea dacă pentru examinarea aspectului dacă o parte semnificativă a unei activități este desfășurată într-un stat membru trebuie să se țină seama sau nu de toate activitățile lucrătorului, inclusiv de activitatea sa dintr-o țară terță, și consideră că sunt necesare lămuriri, adresând în acest scop întrebările preliminare.

DOCUMENT DELUCRAT